

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ 04-08

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 05-08

† Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σπύχους ς'
καὶ ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ' ἔ τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος γ'.

ᾠχος Γ'τος
λ

χ^Γ ^B
6 ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ⁶ λ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^π 9 Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ⁶ λ
προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
Κυ ρι ε ⁶ λ

^B ⁶ λ
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶ λ ε παρ
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσον μου Κυ ρι ε

6
λ

^Γ
6
λ ^BΘου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶
λ

^B
6
λ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶
λ

^B
6
λ Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκλεκ των αυ των ⁶
λ

^B
6
λ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ⁶λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ

μη λι πα να τω τη ν κε φα λην μου ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θησαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

^B
⁶λ **Α** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θησαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον **Α** δη ⁶λ

^B
⁶λ **Ο** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθα λμοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δ μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶λ

^M ^B
⁶λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μον ας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^B
^Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θη ν ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου Δ την θλιψινμου ε νω πιον αυτου

απαγγελω ξ

ξ εντω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ εγνωστας τριβουςμου ξ

ξ εν ο δω ταυτη Δ η ε πορευο

μην εκρυψαν πα γι δαμοι ξ

ξ κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πεβλεπον Δ και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκων με ξ

ξ Δ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν Δ ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

^B
⁶λ̣ **Ε** κε κραζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
πα ^Δ **Ω** Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
εν γη ζων των ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Π**ροσχες προς την δε η σιν μου ^Δ **Ω** ο ο
τι ε ταπεινω θησφοδρα ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
με ^Δ **Ω** ο τι ε κραται ω θησαν υπερε με ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Ε**ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου ^Δ **Ω** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου ⁶λ̣
^B
⁶λ̣ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ **Ω** ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶λ

^M ^B
⁶λ Εκ βα θε ων ε κεκρα ζα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ⁶λ

^Δ ^B
⁶λ Φε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Στιχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ'.

ᾠχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

ἄ
6
λ
Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε 6
λ τις υ ποστησε
ται ἄ
6
λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
στιν 6
λ

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκει ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψώμεθα.

ἄ
6
λ
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε 6
λ υ πε μει νεν

η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλ πι
σεν η ψυχη ημου ε πι τον Κυριον

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θεϊαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἤξιώθησαν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ.

Ἄπο φυλακης πρωι ας μεχρι νυ
κτος α πο φυλακης πρωι ας ελ πι
σα τω Ισραηλ ε πι τον Κυριον

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὖριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

^M
 6 λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος 6 λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις 6 λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ 6 λ
 6 λ ^B εκ πα σων των α νο μι ων αυ του 6 λ

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῆ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

6 λ ^M **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 6 λ ^B ε ρνη 6 λ ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
 6 λ
 λα οι 6 λ

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελλήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰὲ βασιλεύοντος.

 Ὁ τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

 ω ω ω να

Τοῖς τιμίαις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας, καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

 Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

οι γε νο με νοι οι τω Πνευ ε ευ μα α α α
τι ^χ ₉ Τρι α δα ο μο ου ου ου ου σι ι ι
ον ^Δ ₉ υ μνη σω ω με εν ει εις τους αι ω ω
ω να α α α α α α α α α ας ^π ₉

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος λη̣ π̣η̣ — Κε̣

^{χ̣}
^{χ̣}
^{η̣} **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
^{γ̣}
^{η̣} με **η̣** και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
 (Δίς)
 με ^{χ̣}
^{η̣}

Στίχ. **Θ** Θεός εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
^{χ̣}
^{η̣} **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τι
^{γ̣}
 σου σω σον με **η̣** και εν τη δυ να μει σου κρι
^{χ̣}
 νει ει εις με ε ε ^{χ̣}
^{η̣}

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (*ἅπαξ*).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἅπαξ*).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*).

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (*κώμη, πόλει*) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν

καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀρχέναις; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ,

ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, Σπυχηρὰ Προσόμοια.
ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Φέγγει τῶν ἄρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀφόμενοι τὴν θεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Κῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. **Θ**αβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων; ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, **Θ**αβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος β'.

ᾠχος Δι

 Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι
 ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

^M ^B ^M ^Δ
^Δ Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην ^Δ

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν
 δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς
 Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος,
 καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς
 ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν
 ἐντολῶν σου, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

^M ^Δ
^Δ Ο εν τω ορει τω Θαβωρ με τα μορ
 φω θεις εν δο ξη η Χρι στε ε ε ε ο ο
 Θε ε ε ος ^Δ και υ πο δει ζας τοις μα θη η
 ται αι αις σου την δο ξαν της ση ης Θε ο
 ο ο ο τη η η η τος ^Δ κα ταυ γασον και
 η η μας τω φω τι της ση ης ε πι γνω ω

ω σε ε ε ε ως και ο δηγηησον εν
τη τρι ι βω ω τω ω ω ν ε ε εν το λω ω ν
σου ως μονος α γα θο ος και φι ι λα α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μικρὰ Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδίᾳ μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ᾠχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δὲ ἁ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γχ^Β
 Ἦ^Δτη Θεο το κω ε κτε νως νυν προσ

 δρα μω μεν ^{6.} α μαρ τω λοι και τα πει νοι και

 προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ^{6.} κρα ζον τες

 εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον
 +
 εφ η μιν σπλαγ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α

 πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ^{6.}

 μη α πο στρε ψης σουσ δου λους κε νους ^Δ σε

 γαρ και μονην ελ πι δα κε κτη με θα ^{6.}

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

^Π
 πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
^{Γ Ν Γ}
 την ψυ χην **δ** ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη
^{χ λ}
 νη **λ** την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
^Γ
 με **δ**

^Γ
δ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
 Πνευ μα τι **δ**
^{Ν Γ Π Μ Γ}
δ Γω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον **δ** δυ
^{Π Μ Γ}
 σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει
^Γ
 νων **δ** σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^{χ λ}
λ και την ψυ χην και την δι α νοι αν **δ**
^{Ν Ν}
^Γ
δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην ^Γ ^Δ

^Ν ^Γ ^Π ^Μ
^Γ ^Δ ^Ν ^Μ
^Δ ^Ν ^Μ ^Δ
Νοσουν τα το σωωμα και την ψυχην ^Δ

^Π
επισκοπης θειας και προνοιας της παρα

^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Ν ^Μ ^Χ ^Λ
σου ^Δ αξιωση σον μονη Θεομητορ ^Χ ^Λ

^Γ ^Δ
ως αγαθη αγαθου τελοχευτρια ^Δ

*Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.*

^Γ
^Δ ^Γ
^Δ ^Ν ^Μ
^Δ ^Ν ^Μ
Υπεραγια Θεοτοκε σωω

^Γ
σωνη μας ^Δ

^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^Δ ^Ν ^Μ
^Δ ^Ν ^Μ
Προστασαν και σκεπην ζωης εμης

^Γ
τι θημισε Θεογεννητορ Παρθενε συ

^Ν ^Δ ^Δ
μεκυβερνησον ^Δ προς τον λιμενα σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το
στηριγμα μονη πανυμνητε
Υπεραγια Θεοτοκος σωω
σονη μας
I κετευω Παρθενον ψυχικον
ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι
ασκεδασαι μου συ γαρ Θεο νυμφε
τον αρχηγον της γαληνης τον Χριστον ε
κυησας μονη παναχραντε
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι

ως προ στα τευ ου σα ^Γδλ

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

ᾠχος ^λπδλ — Γ^ρα

^Γχ^Γ ^Γδλ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γδλ η μας ^Γδλ

^Μ ^Ν ^Γ ^Γδλ ^Γτων πα θων μου τον τα ρα χον ^Γδλ η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον ^Ν ^Δ ^Γ και τον κλυ

δω να κα τευ να σον ^Δ ^Γ των ε μων πται σμα

των Θε ο νυμ φευ τε ^Γδλ

^Γ ^Γδλ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γδλ η μας ^Γδλ

^Μ
Γ ρ ^Ν ^Γ
Ω ^Γ ^Ν ^Δ
Ευσπλαγχνίας την αβυσσον Ω ^Ν ^Δ
επι κα
λου μενω τηςσης παρασχουμοι ^Δ ^Ν ^Δ
η τον
ευσπλαγχνον κυ ησασα ^Δ ^Γ ^Δ
και σωτηρα παν
των των υμνου των σε ^Γ ^Δ

^Γ
Γ ρ ^Γ
Ω ^Γ ^Ν ^Γ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω
Πνευματι ^Γ ^Δ

^Μ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
Γ ρ ^Γ ^Ν ^Δ ^Γ ^Ν ^Γ
Ω ^Γ ^Ν ^Δ ^Γ ^Ν ^Γ
Απολαυοντες Παναγενε ^Δ ^Ν ^Δ
των σων δω
ρηματων ευχαριστηριον ^Δ ^Ν ^Δ
α να μελ
πομεν εφυμνιον ^Δ ^Γ ^Δ
οι γινωσκοντες σε Θε
ομητορα ^Γ ^Δ

^Ν ^Γ
Γ ρ ^Ν ^Γ ⁺ ^Δ ^Ν ^Γ
Ω ^Γ ^Ν ^Δ ^Γ ^Ν ^Γ
Και νυν και αι και εις τους αιω νας

των αιωνων αμην

Θι ελπιδα και στηριγμα και της σω

τηρι αστειχος ακραδαντον κεκτημε

νοι σε Πανυμνητε δυσχερειας πασης εκ

λυτρουμε θα

Ωδή ε'. Φώτισον ήμάς.

Υπεραγαθεο το κωωσον

η μας

Εμπλησον Αγνη ευφροσυνης την καρ

διαν μου την σην ακηρατον διδουσα

χαραν της ευφροσυνης η γεννησα σα

τοναι τι ον ^Γ _Δ

^Γ _Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^Γ _Δ _Ν

^Γ _Δ Α υ τρω σαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη ^Γ _Δ η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν ^Δ _Γ και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν ^Γ _Δ

^Γ _Δ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ _Δ _Ν

^Γ _Δ Α υ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε ^Γ _Δ τω φω τι σμω της σης λαμ προ

τητος ^Δη φως τε κουσατο θειον και προαιω

νι ον ^Δ

^Δκαι νυν και α ει και εις τους αιω νας

των αιωνων αμην ^Δ

^Δτασαι Α γνη των παθων μου την α

σθε νειαν ^Δεπι σκοπης σου αξιωσασα ^Δ

και την υγειαν τη πρεσβεια σου παρασχου

μοι ^Δ

*ᾠδὴς'.
Τὴν δέησιν.*

^ΔΥπεραγαθεο το κωωσον

η μας ^Δ

Ἰ̣χ̣^N ρ̣^Γ α̣ να̣ α̣ του̣ ου̣ ου̣ ου̣ Ἰ̣χ̣^Γ και̣ της̣ φ̣θ̣ο̣ ρ̣α̣ς
ως̣ ε̣ σω̣σεν̣^N Ἰ̣χ̣^λ ε̣ αυ̣ τον̣ εκ̣ δε̣ δω̣ κω̣ ως̣ τω̣ θ̣α
να̣ τω̣ ρ̣^Γ την̣ τη̣ φ̣θ̣ο̣ ρ̣α̣ και̣ θ̣α̣ να̣ τω̣ μου̣
φυ̣ σιν̣^λ κα̣ τα̣ σχε̣ θ̣ει̣σαν̣ Πα̣ρ̣ θ̣ε̣ νε̣ δυ̣ σω̣ πη
σον̣ ρ̣^Γ τον̣ Κυ̣ ρι̣ ον̣ σου̣ και̣ Υ̣ι̣ ον̣^Δ της̣ ε̣χ̣ θ̣ρω̣ν
κα̣ κου̣ ρ̣ γι̣ α̣ς̣ με̣ ρυ̣ σα̣ σ̣θ̣αι̣ ρ̣^Γ
ρ̣^Γ Ἰ̣^Γ πε̣ ρα̣ γι̣ α̣ Θε̣ ο̣ το̣ κε̣ σω̣ ω̣ σον̣
η̣ μας̣ ρ̣^Γ
Ἰ̣χ̣^N ρ̣^Γ Προ̣ στα̣ α̣ α̣ τι̣ ν̣ σε̣ Ἰ̣χ̣^Γ της̣ ζω̣ η̣ς̣ ε̣
πι̣ στα̣ μαι̣^λ και̣ φ̣ρου̣ ραν̣ α̣ σφα̣ λε̣ στα̣ α̣ την̣
Πα̣ρ̣ θ̣ε̣ νε̣ ρ̣^Γ των̣ πει̣ ρα̣ σμων̣ δι̣ α̣ λυ̣ ου̣ σαν̣

ο χλον^χ και ε^λπη ρει^Ν ας^Γ δαι^Δ μονων^Γ ε^Δ λαι^Γ νου
σαν^Δ και δε^Δ ο^Δ μαι^Δ δι^Δ α^Δ παν^Δ τος^Δ εκ^Δ φθο^Δ ρας^Δ των
πα^Γ θων^Γ μου^Γ ρυ^Γ σθη^Γ ναι^Γ με^Δ
Δο^Δ ζα^Δ Πα^Δ τρι^Δ και^Δ Υι^Δ ω^Δ και^Δ Α^Δ γι^Δ ω
Πνευ^Γ μα^Γ τι^Δ
ως^Δ τει^Ν ει^Γ ει^Γ χο^Γ ο^Γ ος^Γ κα^Γ τα^Γ φυ
γης^Ν κε^Ν κτη^Ν με^Ν θα^Ν και^Ν ψυ^Ν χων^Ν σε^Ν παν^Ν τε^Ν λη^Ν η^Ν σω
τη^Ν ρι^Ν αν^Ν και^Ν πλα^Ν τυ^Ν σμον^Ν εν^Ν ται^Νς^Ν θλι^Ν ψε^Ν σι
Κο^Ν ρη^Ν και^Ν τω^Ν φω^Ν τι^Ν σου^Ν α^Ν ει^Ν α^Ν γα^Ν λλο^Ν με
θα^Δ ω^Δ Δε^Δ σποι^Δ να^Δ και^Δ νυν^Δ η^Δ μας^Δ των^Δ πα
θων^Δ και^Δ κιν^Δ δυ^Δ νων^Δ δι^Δ α^Δ σω^Δ σον^Δ

 ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν

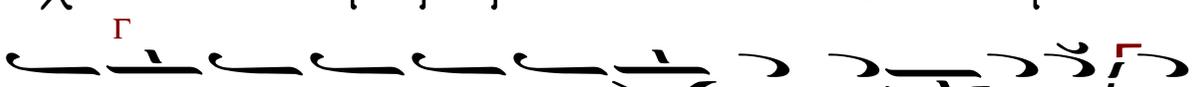

 Ἄ α α χρα α αν τε
 η δι α λο

 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως
 επ ε

 σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α

 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Προστασια των Χριστιανων ακα
ται σχυντε μεσι τει απρος τον Ποιη
την αμεταθετε μη παριδης αμαρτω
λων δεησεων φωνας αλλα προφθασονως
αγαθη εις την βοηθειαν ημων
των πιστως κραυγαζον των σοι ταχυνον
εις πρεσβειαν και σπευσον εις ικεσιαν
η προστατευουσα αι Θεο
το κε των τιμων των σε

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν
ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

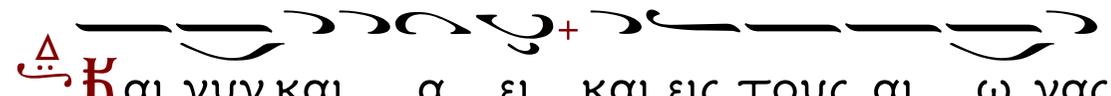
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι   Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ

 μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα

 πλη θη ^{ν'}των ε μων εγ κλη μα των

  και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

 πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα

 πλη θη ^{ν'}των ε μων εγ κλη μα των

χ^Μ ^Δ
^Δ **Ε**λεησον με ο Θεος ^Δ κατα

το μεγα ελεος σου ^Δ και κατα το

πληθος των οικτημων σου ^Δ εξαλειψον

το ανομημα μου ^Δ
^Δ **Μ**η καταπιστευσης με ^Δ ανθρωπι

νη προστασια ^Δ Παναγια Δεσποινα
^Β
^Δ αλλα δεξαιδεησιν του ικετους σου ⁶

θλιψις γα αρχει με ^Δ φερεινου

δυναμαι ^Δ των δαιμονων τα το ζευμα

τα ^Γ σκεπηνου κκτημαι ^Δ ου δε που προ

σφυγω ⁺ ο αθλιος ⁶ παντοθεν πολεμου

με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου ^Μ Δε σποι να του κο σμου ελ πικς και προ
 στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ^Ε
Ἄετρα Θεοτοκία.
 Ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πο ρευ ε ται α γνη Πα ρθε νε Θε ε ο το κε ^Ε
^Μ αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως ^Ε

^Ε ^Δ Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων^χ α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
παρχου σα^Δ Θε ο το κε Παρ θε νε⁶ σω ζε
πο λιν και λα ον^Δ των πο λε μου με νων η
η ει ρη νη^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη
νη⁶ η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
ων^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**λέει καὶ οἰκτιροῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠχος λδ Νη —² Γα

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ
M Γ

την η μων σω τη ρι αν ως η θε λη

σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της

Γ N Γ
Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

στα τιν α νε δει ζας ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

^{Μ Γ}
 Θελητην του ελεους^Γ ον εγεννη
 σας^Π Μητερ αγνηδυσωπησον^Γ ρυσθη ναι των
 πταισμων^{Γ Ν Γ} ψυχης τε μολυσμων^{χ λ}
 τους εν πιστει κραυγαζοντας^Γ ο των Πα
 τερων ημων^{Ν Γ} Θεος ευλογητος ει^Γ
^Γ
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματι^Γ

^{Μ Γ}
 Θεσαυρον σωτηρι^Γ ας^Γ και πηγην α
 φθαρσι^Π ας την σεκυησασαν^Γ και πυργον α
 σφαλει^{Γ Ν Γ} ας^Γ και θυραν μετανοι⁺ ας τοις
 κραυγαζουσιν εδειξας^Γ ο των Πατερων

η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πευ εινα ζι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν απο τε κου σα

Ὡδή η'.
 Τὸν Βασιλέα.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Πνευματι

τας ασθενειας μου της ψυχης ια

τρευεις και σαρκος τας οδυνας Παρθενε

ι να σε δοξαζω την κεχαριτωμε

νην

και νυν και αι και εις τους αι

ωνων αιωνων αμην

των πειρασμων σου τας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρ

θενε οθεν σε υμνου ουμεν εις παν

τας του ου αιωνων

Ὡδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^Γ ^Π ^Γ
Ρ ο η η ν μου των δα κρυ ω ν δι μη α πο

ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ο ν α φη ρη κο τα Παρ θε νε +

Χρι στον κυ η σα σα

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^Γ ^Π ^Γ
Χ α ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον

Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το +

πλη η ρω ω μα ρ της α μαρ τι ας την

λυ υπην ε ζα φα νι σασα ρ

ρ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρ

ρ Ηι μη ην και προ στα σι α ρ των σοι προ

σφευ γο ον των ρ γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον ρ κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι αμα ρ

ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ρ

ρ Φω το ος σου ταις α κτι σι ρ λαμ πρυ νον

α εἰ μα κα ριστον και πα να μω μη τον
και Μη τε ρα του Θε ου η μων
ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

^N ^Γ
 σμου ^Δ ⁹ γε νου με σι τρια ^Γ ⁹
^Π ^Γ
⁹ ⁹ Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γ ⁹

 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

 νι κως ^N ^Γ με τα του Προ δρο μου και παν των

 των Α γι ων ^N ^Γ ^χ ^λ ^N ^Γ ^N ^Δ ⁹
 του οι κτει ρη ησαι η μας ^Γ ⁹

^Γ ⁹ ^Π ⁹ Α λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ ⁹

 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

 την σε πτην ^Γ ⁹ ^N ^Γ ⁹ την ι στο ρη θει σαν υ πο

 του Α πο στο λου ^N ^Γ ^χ ^λ ^N ^Γ ^N ^Δ ⁹
^N ^Γ ⁹ ⁹ του ^Δ ⁹ την Ο δη γη ητρι αν ^Γ ⁹

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Παισαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
εις το σω θη ναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταηχοῦστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω

πι ον των Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Πα ρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ ρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ἡ α κα
τα α νο ο η η η τον θα α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.